

JOSEP M. FÀBREGAS

Per què tanca "Tapapous"?

La revista "Tapapous" no tornarà a sortir. Com a director, em sento obligat a donar una explicació a tots els lectors i subscriptors que amb fidelitat han comprat i llegit els 9 números que han sortit a la llum.

Quan vam iniciar aquesta aventura sabíem perfectament que a les dificultats pròpies de qualsevol producte que surt per primera vegada al mercat hi havíem de sumar la competència deslleial que significava la distribució gratuïta de la revista municipal "Cap de Creus", una revista que per la seva qualitat i pel seu contingut va molt més enllà d'un simple butlletí municipal. És a dir, sabíem perfectament que posar una sabateria si l'ajuntament regala sabates era una empresa difícil i arriscada. També sabíem que el mercat publicitari local era molt reduït i que estava desvirtuat per uns preus artificialment baixos provocats pel tractament comercial dels mitjans públics.

Tot i això, vam creure que una manera diferent d'enfocar els temes i les informacions, des d'una estricta independència política i institucional, ens permetria a la llarga consolidar un "nínxol" de mercat suficient per mantenir la publicació. És a dir, entre un any i dos per passar de les pèrdues als beneficis, segons els càlculs acadèmics més convencionals de l'economia periodística.

Durant el temps necessari -fixat inicialment en un any-, la Junta Directiva del Centre Parroquial es faria càrrec de la inversió, amb l'objectiu de donar al poble una publicació independent com ha-

via tingut en altres moments de la seva història recent.

Però aquesta intenció ha avortat abans d'hora per diverses circumstàncies concurrents. D'una banda, la meteorologia d'aquest estiu ha fet fracassar una gran part de les activitats organitzades a l'hort del rector, el que ha provocat un greu problema financer al Centre Parroquial. D'altra banda, les pressions provinents de diferents sectors de la societat argentonina -algunes d'elles sorprenents per la seva procedència- han desanimat els promotors. Unes pressions que, per si soles, no haurien fet naufragar "Tapapous" però que sumades als problemes econòmics han creat una situació insuportable.

La possibilitat de trobar un nou inversor, un "empresari", s'ha mostrat impossible. La gran tradició catalana de premsa local i comarcal és una tradició més lligada a la reivindicació democràtica, cultural i nacional, que a una concepció empresarial. Durant els 40 anys de franquisme, la premsa local va ser monopoli del Movimiento, el que va decantar del sector la iniciativa privada. Només amb el final del franquisme i l'assoliment de la democràcia han començat a canviar les coses, però el manteniment de determinats mitjans públics continua sent un desinterès per a la creació d'una nova classe empresarial en el sector de la comunicació local.

En aquestes circumstàncies no quedava cap més opció que plegar.

ni), a iniciar els actes inaugurals. Primer hi va haver les intervencions dels representants de les institucions vinculades al projecte i al seu finançament (Generalitat, Diputació, Ajuntament d'Argentonina i Patronat del Museu del Càntir), juntament amb la intervenció de la Coral Càntir d'Or. Després es va donar pas a un espectacle teatral i coreogràfic creat especialment per a l'ocasió, amb músics, actors i ballarins de la vila. L'espectacle era una al·legoria als quatre elements que intervenen en la terrissa (aigua, terra, aire i foc). Un cop acabat aquell, amb una gran cascada de foc sobre la façana del museu, es van obrir les portes a tot el públic assistent. Mentre, a la plaça la festa continuava amb un ball a càrrec del grup Solistes de la Costa i el mag Selvin.

Les noves instal·lacions museogràfiques van satisfer plenament les expectatives generades després d'un any d'obres per deixar l'equipament llest. Molta gent va lloar la modernitat del planteig de les noves sales del museu. Ara cal, com es va dir en els parlaments inaugurals, que el museu alci definitivament el vol i esdevingui un veritable motor cultural per a la vila, alhora que serveixi de pol d'atracció de visitants d'arreu, atès que es tracta d'un museu únic en la seva especialitat i és un referent en el camp de la terrissa tradicional.

Quan vam iniciar aquesta aventura sabíem perfectament que a les dificultats pròpies de qualsevol producte que surt per primera vegada al mercat hi havíem de sumar la competència deslleial de "Cap de Creus"